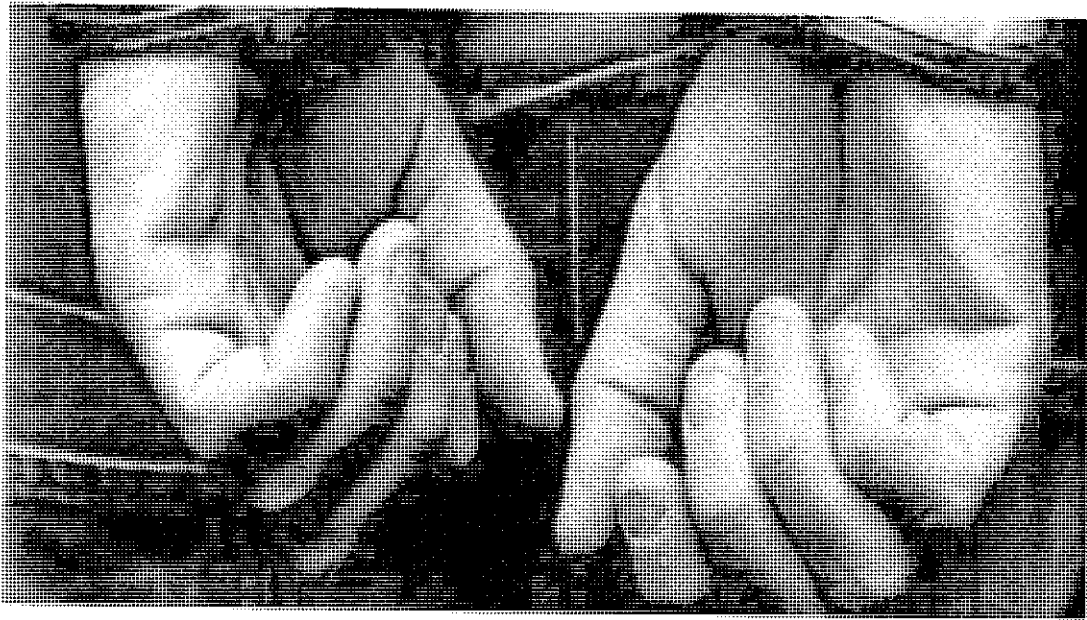


## ΣυμβΕφΠατρών 11/2017 : Διακίνηση ναρκωτικών ουσιών (κάνναβη) -- Αρμοδιότητα - Προδικασία - Σοβαρές ενδείξεις - Έκθεση πραγματογνωμοσύνης - Γενετική ανάλυση (DNA)



*Απόφαση να μη γίνει κατηγορία σε βάρος ήδη προσωρινά κρατουμένου σε εκτέλεση εντάλματος του Ανακριτή Πλημμελειοδικών για διακίνηση υπό τη νομοτυπική μορφή της καλλιέργειας, συγκομιδής, αποθηκεύσεως και κατοχής ναρκωτικών ουσιών και από κοινού με έτερα άγνωστα πρόσωπα που φέρεται ότι τέλεσε αυτός από κοινού και εκ συμφώνου με έτερα άγνωστα πρόσωπα.*

*Εφαρμογή του άρθρου 43 του ν. 4139/2013. Αν ο εισαγγελέας Εφετών κρίνει ότι δεν συντρέχουν σοβαρές ενδείξεις για την παραπομπή του κατηγορουμένου στο ακροατήριο με απευθείας κλήση, εισάγει την υπόθεση με πρότασή του στο συμβούλιο εφετών που αποφασίζει κατά τα άρθρα 309-315 ΚΠΔ. Εν προκειμένω, το κατηγορητήριο στηρίχθηκε αποκλειστικά σε ανάλυση γενετικού υλικού που βρέθηκε σε αποτοσίγαρο στο χώρο της ελίμαχης φυτείας. Η σχετική έκθεση πραγματογνωμοσύνης εκτιμάται ελεύθερα. Εν προκειμένω η αξιολόγηση δεν θεωρήθηκε αξιόπιστη. Λειτουργία της εξέτασης του DNA στην ελληνική ποινική νομοθεσία. Προϋποθέσεις για τη διαταγή της. Έννοια σοβαρών (επαρκών/αποχρωσών) ενδείξεων.*

Αριθμός 11/2017

(Αριθ. Ειδ. Βιβλίου 11/2017)

## ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΕΦΕΤΩΝ ΠΑΤΡΩΝ

Συγκροτήθηκε από τους Δικαστές: Στεφανία Καρατζά, Πρόεδρο Εφετών, Σοφία Καλούδη και Μαρία Μπαντουβά - Εισηγήτρια, Εφέτες

Συνεδρίασε στο γραφείο των διασκέψεων στις 19 Ιανουαρίου 2017 με παρουσία και του Γραμματέως Δημητρίου Παπαπάνου.

Το Συμβούλιο καλείται να αποφανθεί για την ποινική υπόθεση στην οποία η Αντεισαγγελέας Εφετών Πατρών **Βασιλική ΑΡΓΥΡΗ** έχει υποβάλει πρόταση της με αριθμό 12/2017 που έχει ως εξής:

«Εισάγοντας στο Συμβούλιο Σας σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 32{{1 και 4, 138{{2 και 308 Α παρ. 5 εδάφιο τελευταίο του Κ.Π.Δ. όπως το άρθ. αυτό προστέθηκε με το άρθ. 16 του Νόμου 3904/2010 την συνημμένη ποινική Ανακριτική δικογραφία με κατηγορούμενο τον ..., κάτοικο Βαρθολομιού Ηλείας και ήδη από την ημέρα (26η-10-2016) της απολογίας του προσωρινώς κρατούμενου στο Κατάστημα Κράτησης Κορυδαλλού, δυνάμει και εις εκτέλεσιν του υπ αριθμ. 30/26-10-2016 Ανακριτικού Εντάλματος για το κακούργημα της ΔΙΑΚΙΝΗΣΕΩΣ υπό την νομοτυπική μορφή της α) καλλιέργειας β) συγκομιδής γ) αποθηκείσεως και δ) κατοχής ναρκωτικών ουσιών (καννάβης) και από κοινού με έτερα άγνωστα πρόσωπα ήτοι για παράβαση των άρθρων: 1 παρ. 1 και 2 πιν. Α στοιχείο 6 Ν. 3459/2006, 1 παρ. 1 και 2, 20 παρ. 1 και 2, 40, 41 Ν. 4139/2013, 45 ΠΚ εκθέτω τα εξής:

Η συνημμένη ποινική δικογραφία με ΑΒΜ Β2016/278 (στην οποία συσχετίστηκαν και οι με ΑΒΜ Γ2015/186 και Β2016/1 ποινικές δικογραφίες), μετά την νόμιμη περάτωση της κυρίας ανακρίσεως, σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 270 και 308 παρ. 4 του ΚΠΔ (βλ. την από 10-11-2016 έκθεση γνωστοποίησης του πέρατος της ανακρίσεως στην αντίκλητο συνήγορο του κατηγορουμένου) η δικογραφία διαβιβάσθηκε ενώπιον μας από τον Εισαγγελέα Αμαλιάδας, με το με αριθμ. πρωτ. 1850/29-11-2016 έγγραφο της, πλην επεστράφη διά της υπ αριθμ. πρωτ. 373/6-12-2016 παραγγελίας μας, προκειμένου να αποφανθεί κατ' άρθ. 308 Α του Κ.Π.Δ. Συμβούλιο Πλημμελειοδικών περί της ανωτέρω κατηγορίας, για τους εξής κατά πιστή μεταφορά του κειμένου της υπέρθεν παραγγελίας μας λόγους «... από την αξιολόγηση κατ' επιταγήν της Αρχής της Ηθικής Αποδείξεως (άρθ. 177{{1 του Κ.Π.Δ.) του αποδεικτικού υλικού, νοουμένου στο σύνολο δεν προκύπτουν, εκτιμάται,

πραγματικά περιστατικά των οποίων και, μετά την πλήρη κατά τα εξ' αντικειμένου και εξ' υποκειμένου αυτών στοιχεία, υπαγωγή τους κάτω από τις οικείες (άνω ποινικές διατάξεις) να καθίσταται εφικτή η συναγωγή κρίσεως περί την συνδρομή στην υπόψη περίπτωση των κατά Νόμον απαιτούμενων ενδείξεων και δη εκείνων οι οποίες αναβαθμιζόμενες σε βαθμό ΕΠΑΡΚΩΝ (ή «αποχρώσεις» ενδείξεις) δικαιολογούν ακροαματικό της υποθέσεως έλεγχο. Λεκτέον ότι από την σύνολη επισκόπηση της άνω δικογραφίας, ουδόλως ελήφθησαν υπ' όψη εντεύθεν δεν αξιολογήθηκαν κατά το εύρος της πραγματολογικής τους διαστάσεως, τα υπερασπιστικά επιχειρήματα τα οποία εκτενώς παραθέτει ο κατηγορούμενος δια του απολογητικού υπομνήματος δια του οποίου ορθώς αιτιάζεται ότι ο μόνον συνδετικός κρίκος του ίδιου μετά της χασιφοφυτείας στην περιοχή ΚΩΝΣΤΑΝΤΕΙΚΑ του Δημοτικού Διαμερίσματος ΛΥΓΙΑΣ Βαρθολομιού Ηλείας δεν είναι παρά η ταυτοποίηση γενεπικού του υλικού σε μία και μόνον γόπα σιγαρέτου το συγκεκριμένο ανευρέσεως της οποίας ουδόλως εξειδικεύεται (αν δηλ. ήταν εντός εκτός της χασισοκαλλιέργειας). Προσέτι ουδείς μάρτυς πέραν της συζύγου εξετάσθηκε ενώ και ο αστυνομικός υπάλληλος (... που εξετάσθηκε σημειωτέον κατά την ανάκριση την διεξαχθείσα επί της αυτής ως άνω υποθέσεως κατά των εν τέλει αθωωθέντων ... μελών της οικογενείας ... όρ. συνημμένως την αριθμ. 114/16-2-2009 απόφαση του Μονομελούς Εφετείου Κακουργημάτων Πατρών) ουδέν εις βάρος του άνω κατηγορούμενου αναφέρουν. Προσέτι η υπόθεση της οποίας μνεία γίνεται στο από 3ης -8-2010 έγγραφο του Τμήματος Διώξεως Ναρκωτικών Ηλείας αφορά ετέρα υπόθεση (χασισοφυτεία στην περιοχή ΒΙΓΑΙΑ Κυλλήνης) μη σχετιζόμενη με την παρούσα δικογραφία επί της οποίας κρίθηκαν μεν παραπεμπτέοι οι ανωτέρω ... ως και εδώ ... ενώπιον του Μονομελούς Εφετείου Κακουργημάτων Πατρών το οποίο εξέδωσε την 8η-5-2013 την υπ' αριθμ. 263/26-4/8-5-2013 απαλλακτική για άπαντες τους ανωτέρω απόφασή του.

Το Συμβούλιο Πλημμελειοδικών Αμαλιάδος ωστόσο, έκρινε (όρ. συναφώς το αριθμ.88/30-12-2016 Βούλευμα), με καθολική αναφορά στις σκέψεις της Εισαγγελικής προτάσεως-εισηγήσεως και υπό την επίκληση της νεωτέρας ειδικής διατάξεως του άρθρου 43 του Νόμου 4139/20-3-2013 η οποία - ορθώς - θεωρήθηκε όχι κατασχύει της γενικής διατάξεως του άρθ. 308 που προστέθηκε στον Κώδικα της Ποινικής Δικονομίας δυνάμει του άρθρου 16 του Ν. 3904/2010 όχι δεν είχε αρμοδιότητα να αποφανθεί περί της ανωτέρω κατηγορίας και κήρυξε εαυτό καθ' ύλην αναρμόδιο.

Επειδή σύμφωνα με το άρ. 43 του Νόμου 4139/2013 τεθέντος σε ισχύ από την 20η ΜΑΡΤΙΟΥ του έτους 2013 με τον τίτλο "Προδικασία - Αρμοδιότητες: 1. Για την εκδίκαση των πράξεων που αναφέρονται στα άρ. 20, 22, 24 παρ. 2, 25 παρ. 1 εδάφιο τέταρτο και 30 παρ. 4 περ. δ', αρμόδιο είναι το μονομελές εφετείο, ενώ για την εκδίκαση των πράξεων που αναφέρονται στο άρ. 23 είναι το τριμελές εφετείο. Τα δικαστήρια αυτά συνεδριάζουν σε ιδιαίτερες δικάσιμους κατά τις οποίες προσδιορίζονται μόνο υποθέσεις που αφορούν τα ανωτέρω εγκλήματα. Για την

εκδίκαση των υποθέσεων αυτών χα ποινικά εφετεία μπορεί να συνεδριάζουν και κατά τη διάρκεια των δικαστικών διακοπών, εκτός από τον Αύγουστο, κατά τον οποίο μπορεί να συνεδριάζουν αν συντρέχουν ειδικοί λόγοι προς τούτο. 2. Για τα εγκλήματα που προβλέπονται στα άρ. 20, 21, 22, 23, 24, 25, 29 και 30 του Κεφαλαίου Δ': α) Η ανάκριση στις πόλεις Αθηνών, Πειραιώς και Θεσσαλονίκης διεξάγεται από ανακριτές στους οποίους ανατίθεται αποκλειστικά η ανάκριση μόνο αυτών των εγκλημάτων, β) Για την επιβολή ή συνέχιση της προσωρινής κράτησης πρέπει οπωσδήποτε να λαμβάνονται υπόψη και τα στοιχεία από τα οποία προκύπτει αν ο κατηγορούμενος είναι εξαρτημένος, γ) Μόλις περατωθεί η ανάκριση, η δικογραφία υποβάλλεται από τον εισαγγελέα πλημμελειοδικών στον εισαγγελέα εφετών, ο οποίος αν κρίνει ότι προκύπτουν ενδείξεις και ότι δεν πρέπει να την επιστρέψει για να συμπληρωθεί, εισάγει, εφόσον συμφωνεί και ο πρόεδρος εφετών, την υπόθεση στο ακροατήριο, με απευθείας κλήση, κατά της οποίας δεν επιτρέπεται προσφυγή. Αν ο εισαγγελέας εφετών κρίνει ότι δεν συντρέχουν σοβαρές ενδείξεις για την παραπομπή του κατηγορουμένου στο ακροατήριο με απευθείας κλήση, εισάγει την υπόθεση με πρόταση του στο συμβούλιο εφετών, που αποφασίζει σύμφωνα με όσα ορίζονται στα άρ. 309-315 ΚΠΔ. Αν κρίνει ότι οι πράξεις έχουν χαρακτήρα πλημμελήματος, αποφαινεται σχετικά με αιτιολογημένη διάταξη και με παραγγελία τον προς τον εισαγγελέα πλημμελειοδικών εισάγεται η υπόθεση από τον τελευταίο στο συμβούλιο πλημμελειοδικών. 3. Σε περίπτωση εισαγωγής με απευθείας κλήση, για τη διάρκεια της ισχύος του εντάλματος σύλληψης και για τη διάρκεια της προσωρινής κράτησης του κατηγορουμένου αποφαινεται με διάταξη του, κατά της οποίας δεν χωρεί προσφυγή, ο πρόεδρος εφετών. Για την άρση ή την αντικατάσταση της προσωρινής κράτησης με περιοριστικούς όρους, αποφαινεται το συμβούλιο εφετών. Αν διατάχθηκε η διατήρηση της ισχύος εντάλματος σύλληψης, ο εισαγγελέας εφετών με διάταξη του, της οποίας δεν απαιτείται τοιχοκόλληση, διατάσσει την αναστολή της διαδικασίας στο ακροατήριο ως προς τον κατηγορούμενο που φυγοδικεί, μέχρι να προσέλθει ή να συλληφθεί. 4. Σε περίπτωση περισσότερων κατηγορουμένων, το συμβούλιο είναι αρμόδιο να αποφανθεί για ποιους δεν προκύπτουν ενδείξεις και για ποιους πρέπει να κηρυχθεί απαράδεκτη ή να παυθεί η ποινική δίωξη ή να χωριστεί ως προς αυτούς η υπόθεση. Αν για μερικούς από τους κατηγορουμένους δεν περατώθηκε η ανάκριση και προβλέπεται ότι η περάτωση της θα καθυστερήσει, ο ανακριτής, με διάταξη του, που δεν υπόκειται σε προσφυγή, μπορεί να διατάσσει το χωρισμό ως προς αυτούς και συνεχίζει την ανάκριση για τους λοιπούς κατηγορουμένους. Για τις παραβάσεις του νόμου αυτού ο ανακριτής μπορεί να μεταβαίνει και να ενεργεί ανακριτικές πράξεις και έξω από την έδρα του ή και σε άλλη δικαστική περιφέρεια μετά από προηγούμενη έγγραφη ενημέρωση του εισαγγελέα εφετών. Οι ελληνικές δικαστικές αρχές του τόπου της έδρας ή της πραγματικής εγκαταστάσεως του νομικού προσώπου προς όφελος του οποίου διεπράχθησαν αξιόποινες πράξεις που προβλέπονται στον παρόντα Κώδικα".

Από το συνδυασμό των προειρημένων διατάξεων σαφώς συνάγεται ότι, μετά τις αλλαγές που έχουν επέλθει στη νομοθεσία περί ναρκωτικών ουσιών, μετά τη θέση σε

ισχύ του προμνησθέντος νόμου, σε αντίθεση με τα οριζόμενα στη διάταξη του άρ. 308Α ΚΠΔ, ως αντικαταστάθηκε με το άρ. 16 του Ν. 3904/2010 (η οποία εξακολουθεί να διέπει την εφαρμοστέα δικονομική διαδικασία για πολλά αδικήματα, όχι όμως και για τα αντίστοιχα της νομοθεσίας περί ναρκωτικών, η διαδικασία των οποίων ρυθμίζεται πλέον αποκλειστικά και μόνο από τη διάταξη του άρθρου 43 του Ν 4139/2013), σύμφωνα με την οποία προϋπόθεση εισαγωγής της υποθέσεως στο Συμβούλιο Εφετών είναι (σε περίπτωση που ο κατηγορούμενος είναι ένα πρόσωπο) η μη συνδρομή σοβαρών ενδείξεων για την παραπομπή του κατηγορουμένου στο ακροατήριο με απευθείας κλήση ενώ σε περίπτωση συνάφειας και συμμετοχής, αφενός μεν η ύπαρξη επαρκών ενδείξεων ενοχής για κακούργημα, που υπάγεται στην εξαιρετική αυτή διαδικασία, για έναν τουλάχιστον κατηγορούμενο συμμετοχο ή συγκατηγορούμενο, ως προς τον οποίο υλτοχρεωτικά έχει ήδη κινηθεί η προβλεπόμενη στις παραγράφους 1-4 του άρ. 308Α διαδικασία και ο οποίος έχει παραπεμφθεί με απευθείας κλήση στο ακροατήριο, αφετέρου δε να μην προκύπτουν επαρκείς ενδείξεις ενοχής σε βαθμό κακούργηματος για κάποιον άλλον κατηγορούμενο ή να πρέπει ως προς αυτόν, να κηρυχθεί απαράδεκτη ή να παύσει οριστικά ή προσωρινά η ποινική δίωξη, οπότε, στην περίπτωση αυτή, η υπόθεση χωρίζεται και εισάγεται στο Συμβούλιο Εφετών, με τη νέα πλέον διάταξη του άρ. 43 του Ν. 4139/2013 (όρ. σχετ. Συμβ.Εφ.ΑΘ. 2245/2014 Ποιν.Χρον. ΞΣΤ' σελ. 622, ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ Φιλίππου ΑΝΔΡΕΟΥ υπό το Βούλ. Συμβ.Πλημ.Αάρ. 58/2016 σε Ποιν.Δ/νη έτους 2016 σελ. 738-742 και ιδίως σελ. 739 περί το μέσον).

Κατόπιν τούτων, αρμοδίως εισάγεται ενώπιον ΣΑΣ η προκειμένη δικογραφία με Α.Β.Μ. η οποία σχηματίσθηκε με δικονομική αφορμή την υπ' αριθμ. 3008 /12/1/41/ από 25ης -10-2014 διαβιβαστική αναφορά του Διοικητού της Υποδιευθύνσεως Ασφαλείας (τμήμα Διώξεως Ναρκωτικών Πύργου) κατά την οποία «Α) τις πρωινές ώρες της 7-10-2004, αρμοδίως εντεταλμένοι αστυνομικοί υπάλληλοι ύστερα από σχετικές πληροφορίες, εντόπισαν στην δασική περιοχή «Κωνσταντέικα» του Δημοτικού διαμερίσματος Λυγιάς του Δήμου Βαρθολομιού Ηλείας, μεγάλη χασισοκαλλιέργεια.

- Η ανωτέρω χασισοκαλλιέργεια, φυλάχθηκε σε 24ωρη βάση, μέχρι και μεσημβρινές ώρες της 11-10-2004, οπότε και εκριζώθηκαν τα φυτά κάνναβης καθ' ότι η παρουσία των Αστυνομικών στο χώρο της φυτείας, πιθανότατα είχε γίνει αντιληπτή από τους άγνωστους δράστες.

- Ειδικότερα α) εκριζώθηκαν εκατόν ογδόντα επτά (187) φυτά κάνναβης, ύψους 2-4 μ. από τα οποία είχε συγκομισθεί μέρος αυτών, β) περισυνελλέγησαν διακόσιες (200) ρίζες με μέρος του κορμού φυτών κάνναβης τα οποία είχαν συγκομισθεί γ) εκριζώθηκαν εκατόν πενήντα (150) αυτοφυή φυτά κάνναβης ύψους 5-15 εκ.

-Επίσης ανευρέθησαν (α) σε τρεις (3) ειδικά διαμορφωμένους χώρους (ξηραντήρια)

κλαδιά-κορυφάδες κάνναβης με φούντα προς αποξήρανση συνολικού βάρους ογδόντα (80) κιλών περίπου β) σε δεκαέξι (16) αυτοσχέδιους σάκους αποξηραμένης κάνναβης (φούντας) συνολικού βάρους εκατόν ογδόντα(180) κιλών. Σάκοι φυλάχθηκαν από αστυνομικούς της Υπηρεσίας μας, μέχρι και μεσημβρινές ώρες της 12-10-2004 οπότε και μεταφέρθηκαν στην Υπηρεσία μας καθ' ότι η περαιτέρω φύλαξη τους κρίθηκε άσκοπη.»

Β) Μέσα από το χώρο της χασισοκαλλιέργειας περισυνελλέγησαν (α) διάφορα αντικείμενα τα οποία εμφανίζονται στις συνυποβαλλόμενες με ημερομηνία 8-10-2004 και 11-10-2004 εκθέσεις αυτοψίας και κατάσχεσης και τα οποία απεστάλησαν για διερεύνηση στην Δ/νση Εγκληματολογικών Ερευνών της Ελληνικής Αστυνομίας» β) γ) Διάφορα εργαλεία καλλιέργειας όπως ένα (1) πατητό, ένα (1) φτυάρι, μία (1) τσουγκράνα τα οποία κατασχέθηκαν και φυλάσσονται στην Υπηρεσία μας Γ) ... Δ) Δείγματα κατασχεθέντων φυτών κάνναβης, ριζών φυτών κάνναβης ως και φούντα αποξηραμένης κάνναβης που απεστάλησαν αρμόδια Χημική & Γεωργική Υπηρεσία προς εξέταση».

Λεκτέον ότι και για την εν λόγω δικογραφία - εν μέρει [«κατ' αγνώστων δραστών»] -αρχειοθετηθείσα που έλαβε Α.Β.Μ. ΒΟ4/1805, επί της οποίας εξεδόθη η προαναφερομένη αριθμ. 114/16-2-2009 αθωωτική απόφαση του Τριμελούς Εφετείου Κακουργημάτων Πατρών ενώπιον του οποίου είχαν αρχικώς κριθεί παραπεμπτοί οι άνω ... οι οποίοι εφέροντο μεταξύ άλλων ότι «σε αδιακρίβωτο χρόνο και πάντως έως την 6η-10-2004 στην Θέση ΚΩΣΤΑΝΤΕΪΚΑ σε δασική περιοχή του Δ.Δ. ΛΥΤΙΑΣ ΒΑΡΘΟΛΟΜΙΟΥ Ηλείας με σκοπό την εμπορία α) καλλιέργησαν στην πιο πάνω περιοχή, εντός παρανόμως εκ μέρους τους εκχερσωθείσα δασική έκταση, επιφανείας ενός περίπου στρεμμάτων 387 συνολικά δενδρύλλια καννάβεως β) συγκόμισαν 200 φυτά εκ των 387 δενδρυλλίων και ότι γ) κατείχαν σε τρεις ειδικά διαμορφωμένους χώρους (ξηραντήρια) κορυφάδες καννάβεως συνολικού βάρους 80 κιλών και σε 16 αυτοσχέδιους σάκους 180 κιλά αποξηραμένη κάνναβη συνολικού βάρους 180 κιλών»

Επειδή σύμφωνα με το άρ. 43 του ... Σημειωτέον δε ότι η συγκεκριμένη χασισοφυτεία, υπήρξε μία από τις τρεις ακόμη όμοιες υποθέσεις που αφορούσαν την ευρύτερη περιοχή Ν. Ηλείας και είχαν εντοπισθεί στις περιοχές α) ΤΡΑΓΑΝΙ Δάφνης ΒΟΥΠΡΑΣΙΑΣ Ν. Ηλείας, β) ΛΥΤΙΑ ΒΑΡΘΟΛΟΜΙΟΥ στην ειδική θέση με το τοπωνύμιο ΠΑΛΗΑΜΠΕΛΑ ευρισκομένη εντός εκχερσωθείσης παρανόμως δασικής εκτάσεως ως και γ) στο ΚΑΣΤΡΟ ΚΥΑΛΗΝΗΣ Ν. Ηλείας στην ειδική θέση με το τοπωνύμιο ΒΙΓΑΙΑ. Στις εν λόγω (β) και (γ) χασισοκαλλιέργειες πλην της υπό στοιχ. α' περιπτώσεως όπου ο ή οι δράστες δεν κατέστη εφικτό να ανακαλυφθούν και η σχετική δικογραφία αρχειοθετήθηκε, εμπλεκόμενοι υπήρξαν, κατά την εκδοχή της ιπλικής Αστυνομικής Αρχής, τόσο τα προμνησθέντα μέλη της οικογενείας ... όσον και ο εδώ κατηγορούμενος πλην οι σχετικές δικογραφίες αχθείσες σε κρίση ενώπιον των άνω Δικαστηρίων οδήγησαν στην έκδοση προαναφερομένων αθωωτικών για όλους αποφάσεων.

Στα πλαίσια λοιπόν της παρούσης και κατ' ακριβολογίαν της ίδιας ως άνω υποθέσεως μεταξύ των διαφόρων αντικειμένων( και κατ' ακριβολογίαν «πειστηρίων» κατά την έννοια του άρθρου 251-280 Κ.Π.Δ.) που κατά το λεκτικό της άνω αναφοράς «εμφαίνονται στις συνυποβαλλόμενες με ημερομηνία 8-10-2004 και 11-10-2004 εκθέσεις αυτοψίας και κατάσχεσης. Ητοι, περισυνελλέγησαν τέσσερα πακέτα από τσιγάρα MALBORO (όρ. 5η σελίδα περί το μέσον της από 8ης -10-2004 Εκθέσεως Αυτοψίας - Κατασχέσεως που πραγματοποιήθηκε την στο εσωτερικό της φυτείας τα οποία και απεστάλησαν για εργαστηριακή εξέταση (ως πειστήρια) στην Δ/νση Εγκληματολογικών Ερευνών της Ελληνικής Αστυνομίας προκειμένου να ανιχνευθεί πιθανή ύπαρξη βιολογικού υλικού και σε θετική περίπτωση ανάλυση D.N.A.».

Επίσης σε μεταγενέστερη «επιτόπια διερεύνηση που έλαβε χώρα την 11η Οκτωβρίου του έτους 2004 "στο χώρο της φυτείας και σε διάφορους χώρους" κατά τα επί λέξει διαλαμβανόμενα στο συνημμένο στο φάκελο της παρούσης σε φωτ/φο, έγγραφο της 12ης -10-2004 του Τμήματος Ασφαλείας Αμαλιάδος προς την Διεύθυνση Εγκληματολογικών Ερευνών - Τμήμα Ανάλυσης Βιολογικών Υλικών - του Εργαστηρίου Αναλύσεως δεσοξυριβονουκλεϊκού οξέως («D.N.A.» της ΕΛ.ΑΣ. βρέθηκαν, μεταξύ άλλων, γόπες από αποτσιγάρα σε μεγάλο αριθμό ΔΕΚΑ ΠΕΝΤΕ από τα οποία παρελήφθησαν και σας αποστέλλονται για τις δικές σας ενέργειες».

Την 9η ΙΟΥΝΙΟΥ του έτους 2015 πλέον, και ενόσω στο μεταξύ την 14η-3-2007 και 7η-5-2014 δια των αντιστοίχων Εκθέσεων του περί Εργαστηριακής Πραγματογνωμοσύνης το Τμήμα Ανάλυσης ΒΙΟΛΟΓΙΚΩΝ ΥΛΙΚΩΝ της πιο πάνω Υπηρεσίας (Δ/νση Εγκληματολογικών Ερευνών) της ΕΛ.ΑΣ. είχε αποφανθεί ότι την πρώτη φορά [14η-3-2007] ότι «στα πειστήρια 4- 15 [ήτοι δέκα πέντε (15) τον αριθμόν αποτσιγάρα με την ένδειξη "MALBORO" αφού εξετάστηκαν με την μέθοδο D.N.A.- STR που δεν είχαν καπνισθεί πλήρως: απομονώθηκαν βιολογικά υλικά που πέρα από κάθε λογική αμφιβολία προέρχονται από το ίδιο άγνωστο άρρεν άτομο» και για το λόγο αυτό το απομονωμένο γενετικό υλικό υποβλήθηκε σε περαιτέρω εξέταση με την μέθοδο προσδιορισμού τύπου αυτοσωμικών STR και εν συνεχεία κατά την 7η-5-2014 ότι στα πέντε αποτσιγάρα καφέ χρώματος χωρίς εμφανή ένδειξη δεν υπήρξε η απαιτούμενη ποσότητα D.N.A. για ανάλυση STR, δια της ομοιοχρόνου (9-6-2015) εκθέσεως της αυτή Υπηρεσία Δ/νση Εγκληματολογικών Ερευνών) της ΕΛ.ΑΣ αποστέλλει στο Τμήμα Διώξεως Ναρκωτικών Ηλείας την επισυναπτόμενη ΑΝΑΦΟΡΑ ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΩΝ ΑΝΑΖΗΤΗΣΗΣ ΣΤΟ ΕΘΝΙΚΟ ΑΡΧΕΙΟ ΔΕΔΟΜΕΝΩΝ ΓΕΝΕΤΙΚΩΝ ΤΥΠΩΝ της Βιοχημικού - Αστυνόμου Α' Δρ. .... Σύμφωνα με την αναφορά αυτή, κατά το διαβιβαστικό έγγραφο της 29ης ΙΟΥΝΙΟΥ 2015 προς την Εισαγγελία Πρωτοδικών Αμαλιάδος, προέκυψαν κατά το ενδιαφέρον την προκειμένη υπόθεση μέρος της, τα εξής: «1. (α) Ο γενετικός τύπος του ... γεν. 1959 στη Γαστούνη, κατ' ομοίως ταυτίζεται με: βΑ/Το γενετικό τύπο αγνώστου ατόμου του οποίου δείγμα Ι Για την εν λόγω χασισοκαλλιέργεια είχε σχηματισθεί δικογραφία σε βάρος αγνώστων δραστών η οποία απεστάλη με την υπ' αριθμ3008/12/ 1/41-ιζ από 25-10-

2004 υποβλητική αναφορά προς τον κ. Εισαγγελέα Πρωτοδικών Αμαλιάδας (2. Ο γενετικός τύπος του ...γεν. 1978 στο Βαρθολομιό, κατ. Γαστούνης του ... (περίπτωση 1) ταυτίζεται με: α) Το γενετικό τύπο αγνώστου ατόμου του οποίου δείγμα D.N.A. περιουλλέγει από χώρο καλλιέργειας κάνναβης ως αναφέρεται ανωτέρω στην περίπτωση 1(α). β) Το γενετικό τύπο αγνώστου ατόμου 3) ο γενετικός τύπος του ..., γεν. 1962 στο Βαρθολομιό κατ, ομοίως, ταυτίζεται με: α) Το γενετικό τύπο αγνώστου ατόμου του οποίου δείγμα D.N.A. είχε περιουλλέγει από χώρο καλλιέργειας κάνναβης ως αναφέρεται ανωτέρω περίπτωση 1(α) και

Με βάση αυτήν την διαβιβαστική αναφορά πλέον η Εισαγγελέας Πρωτοδικών Αμαλιάδος ανασύρει από το Αρχείο την υπέρθεν δικογραφία στην οποία είχαν συσχετισθεί και ετέρες με ΑΒ.Μ. Γ2015/186 και Β2016/Ι και δυνάμει της αριθμ. Β16-278/31-3-2016 ασκεί ποινική δίωξη για τις ενταύθα υπό κατηγορία πράξεις παραγγέλλοντας την διενέργεια τακτικής Ανακρίσεως σε Βάρος του ... στον οποίο σύμφωνα με την επί λέξει, απαγγελθείσα από τον Ανακριτή Πρωτοδικών Αμαλιάδος κατηγορία αποδόθηκε ότι «κατά τους παρακάτω αναφερόμενους τόπους και χρόνους, από κοινού με άλλους, με πρόθεση και χωρίς να είναι τοξικομανής, τέλεσε περισσότερες πράξεις που προβλέπονται και τιμωρούνται από το νόμο με περιοριστική της ελευθερίας ποινή και χρηματικές ποινές. Ειδικότερα, από κοινού με άγνωστους δράστες, στη δασική περιοχή "ΚΩΝΣΤΑΝΤΕΪΚΑ" της Λυγιάς Βαρθολομιού Ηλείας, σε άγνωστο χρόνο, πάντως έως την 6-10-2004, με πρόθεση και χωρίς να είναι τοξικομανής: Α) Κατείχε, δηλαδή είχε στην άμεση φυσική εξουσία του, κατά τρόπο που να μπορεί κάθε στιγμή να διαπιστώνει την ύπαρξη του και να πράττει κατά την αρέσκεια του, ναρκωτικές ουσίες, ήτοι φυτά του γένους της κάνναβης, από το οποίο παράγονται ναρκωτικές ουσίες που δρουν στο κεντρικό νευρικό σύστημα και προκαλούν εξάρτηση του ατόμου από αυτές. Συγκεκριμένα κατείχε: 1) κορφάδες κάνναβης με φούντα προς αποξήρανση συνολικού βάρους ογδόντα (80) κιλών περίπου, 2) δεκαέξι (16) αυτοσχέδιους σάκους αποξηραμένης κάνναβης (φούντας) συνολικού βάρους εκατόν ογδόντα κιλών» Β) Είχε συγκομίσει τις ανωτέρω υπό στοιχείο Α ναρκωτικές ουσίες, καθώς και διακόσιες (200) ρίζες με μέρος κορμού φυτών κάνναβης. Γ) Είχε αποθηκεύσει τις ανωτέρω υπό στοιχεία Α και Β του παρόντος ναρκωτικές ουσίες. Δ) Καλλιεργούσε ναρκωτικά και συγκεκριμένα, καλλιεργούσε: 1) εκατόν ογδόντα επτά (187) φυτά κάνναβης, ύψους από δύο (2) έως τέσσερα (4) μέτρα και 2) εκατόν πενήντα (150) αυτοφυή φυτά κάνναβης ύψους πέντε (5) έως δεκαπέντε (15) εκατοστών. Δηλαδή για παράβαση των άρθρων 1, 12, 14, 16, 17, 26 παρ. Ια, 27 παρ. 1, 45, 51, 52, 57, 94 ΠΚ και αρθρ. 1 παρ. 1,2, 20 παρ. 1,2, 40,41 Ν. 4139/2013 σε συνδ. με άρθρο 1 παρ.2 πιν. Α6 του Ν. 3459/2006». Επί βάσει των περιστατικών που αναφέρθηκαν παραπάνω αναφορικά με το ιστορικό και διαδικαστικό μέρος της προκειμένης υποθέσεως, γίνεται φανερό ότι η διατύπωση του κατηγορητηρίου δεν στηρίχθηκε παρά στο γεγονός ότι σε γόπλα πνός εκ των 15 τον αριθμόν αποσιγάρων τα οποία την εργαστηριακή εξέταση τους (ανάλυση πυρηνικού DNA) απέδωσαν τον γενετικό του τύπο που ταυτίζεται με το γενετικό τύπο του αγνώστου ανδρός, που είχε προκύψει



από το προαναφερόμενα πειστήρια (γόπες 15 τοιγάρων), που βρέθηκαν στο χώρο της ελίμαχης φυτείας (σχετ. η από 9ης-6-2015 έκθεση εργαστηριακής πραγ/νης). Η ανωτέρω έκθεση πραγματογνωμοσύνης, εκτιμάται ελεύθερα, η δε διαλαμβανόμενη σ' αυτήν αξιολόγηση δεν μπορεί να θεωρηθεί αξιόπιστη, καθόσον η ανεύρεση γενετικού υλικού του κατ/νου στο πιο πάνω αντικείμενο (γόπα τοιγάρου) δεν σημαίνει ότι αυτός είχε απαραίτητα έρθει σε επαφή με το αντικείμενο αυτό, διότι οι έμμεσοι τρόποι μεταφοράς του DNA με μορφή διάφορων βιολογικών υλικών είναι πολλοί λ.χ. με τον αέρα καθόσον ο ίδιος όπως πειστικά εξηγεί στο υποβληθέν ενώπιον του πιο πάνω Ανακριτή απολογητικό του υπόμνημα εμφαντικά αρνούμενος την εις βάρος του κατηγορία, τυγχάνει αγρότης γής, και κατά το επίδικο χρονικό διάστημα (κατά τους θερινούς μήνες του έτους 2004 μίσθωνε καλλιεργήσιμη γη στην ευρύτερη περιοχή, όπου καλλιεργούσε καρπούζια (500 μέτρα από το χώρο που εντοπίστηκε η φυτεία), και για το λόγο αυτό κινείτο στον ευρύτερο χώρο. Δηλαδή, δεν αποκλείει αντίθετα πιθανολογεί την συμπτωματική τοπική του παρουσία στην ευρύτερη περιοχή γεγονός που άνευ ετέρου επ' ουδενί συνεπάγεται και την οιασδήποτε μορφής εμπλοκή του με την επίδικη καλλιέργεια. Προσθετέον δε ότι υπέρ της αποδοχής του σχετικού του υπερασπιστικού επιχειρήματος συνηγορούν και προμνησθείσες συνημμένες στο φάκελο από 8ης-10-2004 και 11-10-2004 ειθέσεις αυτοψίας του Τμήματος Ασφαλείας ΑΜΑΛΙΔΟΣ στις οποίες σαφώς μνημονεύεται ότι περίξ του χώρου που εντοπίστηκε η χασισοφυτεία υπήρχαν αγροτικοί δρόμοι, αγροκτήματα καλλιεργήσιμα, λιοστάσια, ξενοδοχείο και ότι υπήρχε εν γένει «συχνή διέλευση ατόμων» (ορ. ειδικώς την από 8.10. 2004 έκθεση αυτοψίας).

Πρέπει προσθέτως να παρατηρηθεί ότι εξ' ουδενός ετέρου στοιχείου του δικογραφικού (ανακριτικού πλέον) φακέλλου προσεπιβεβαιώθηκε (διασταυρώθηκε) η επίμεπτος αξιόποινη εγκληματική διαγωγή (διακίνηση κακουργηματική με τη μορφή των υπό κατηγορία πράξεων) η οποία αποδόθηκε στον κατηγορούμενο. Ας σημειωθεί ότι από τις καταθέσεις του αστυνομικού υπαλλήλου ... ο οποίος εξετάστηκε ενόρκως κατά την 12η-13η, 15η, 21η Οκτωβρίου του έτους 2004, την 10η-5-2005, 16η -6-2005, 21η-8-2005, 10η -11-2005 ως και την 28η-11-2007 ουδέν σε Βάρος του εδω κατηγορουμένου προκύπτει. Αντιθέτως όπως επί λέξει ο εν λόγω αστυνομικός υπάλληλος καταθέτει την 28η -11-2007 ενώπιον της Ανακριτού Αμαλιάδος .... η καλλιέργεια στα ΚΩΝΣΤΑΝΤΕΙΚΑ έγινε κατά πληροφορίες από την οικογένεια ... τον ... και τα παιδιά του ... με τη σύλληψη του οποίου επιβεβαιώθηκαν οι υποψίες μας σε Βάρος της οικογενείας ...» . Υπό τα δεδομένα αυτά και λαμβανομένων υπ' όψη των κάτωθι ήτοι ότι: 1ον) Όπως επίσης είναι γνωστόν, η απονομή της ποινικής δικαιοσύνης, η τιμωρία των ενόχων, είναι συνταγματικά κατοχυρωμένη - άρ. 96 Συντ. αλλά και άρ. 25 παρ. 1 εδ. α' β' Συντ., 27 ΚΠΔ- [όρ. κυρίως Ανδρουλάκη, θεμελιώδεις έννοιες της ποινικής δίκης (2007), σελ. 214, Νο 317 (1994), σελ. 181, Νο 294.4, ΣπινέληΠοινΧρ ΛΣΓ, σελ. 880] και αποτελεί καθήκον, περιλαμβανόμενο στην έννοια του κράτους δικαίου [Καμίνη, «Παράνομα

αποδεικτικά μέσα (1998), σελ. 241], διότι συμβάλλει στην ειρηνική συμβίωση των πολιτών, στην ασφάλεια, ήτοι αγαθό *ins orloimas*. Η ποινική δίκη είναι υπόθεση όλων μας, η δε ασφάλεια είναι μια κρατική αποστολή συνταγματικής περιοχής. Γι' αυτό, στην ποινική δίκη ισχύει η αρχή της δημόσιας αυτεπάγγελτης διώξεως των εγκλημάτων, που γίνεται από εμπιστευμένα γι' αυτό όργανα της πολιτείας, και γι αυτό, σε κάθε περίπτωση, η ποινική δίκη κυριαρχείται από την Αρχή της αναζητήσεως της ουσιαστικής αλήθειας (δηλ. της αληθείας εκείνης η οποία ανταποκρίνεται όσο το δυνατόν περισσότερο στα πραγματικά γεγονότα της υπόθεσης, και, συνεπώς, υφίσταται όχι μόνο δικαίωμα αλλά ταυτόχρονα υποχρέωση αναζητήσεως όλων εκείνων των στοιχείων που σχετίζονται με την επίδικη πράξη), πράγμα που σημαίνει ότι αν αυτή είναι δεκτόν, κατ' αρχήν, κάθε αποδεικτικό μέσο, δηλ. κάθε πηγή από την οποία μπορεί να αντληθεί χρήσιμο στοιχείο για την διαλεύκανση ενός «πραγματικού» που συνιστά έγκλημα και ποία η σχέση αυτού προς ορισμένο άτομο που κατηγορείται για αυτό, έτσι ώστε να σχηματισθεί πεποίθηση περί τούτου (άρ. 239, 251, 274, 327, 352 επ. ΚΠΔ). Όπως επίσης είναι γνωστόν, οι γενετικές πληροφορίες που συνάγονται από οποιοδήποτε βιολογικό δείγμα αγνώστου προελεύσεως είναι σε θέση να οδηγήσουν σχεδόν απόλυτα στην εξακρίβωση της ταυτότητας του υποκειμένου τους, αφού το «γενετικό προφίλ» κάθε ανθρώπου είναι μοναδικό. Το DNA παραμένει αναλλοίωτο σε ένα πρόσωπο από την εμβρυϊκή ζωή μέχρι τον τάφο και πέραν από αυτόν. Έτσι, η γενετική ανάλυση είναι ιδιαίτερα σημαντική για τη διαπίστωση της ταυτότητας ανθρώπου (δράστου-θύματος κ.λπ.) [...]. Η γενετική ανάλυση εδώ σκοπεί να εξακριβώσει, μάλλον διαπιστώσει, εάν συγκεκριμένο γενετικό δείγμα προέρχεται από συγκεκριμένο πρόσωπο. Γι' αυτό γίνεται και συσχετισμός της μεθόδου αναλύσεως του DNA με τη μέθοδο των δακτυλικών αποτυπωμάτων, και η εξέταση του γενετικού υλικού αναφέρεται ως «γενετικό αποτύπωμα», όμως η αποδεικτική αξία αυτού είναι υπέρτερη κατά πολύ.

Συνεπώς, στα πλαίσια της ποινικής διαδικασίας συμβάλλει τα μέγιστα στους σκοπούς της ανακρίσεως, ήτοι στην ανεύρεση της ουσιαστικής αλήθειας σε σχέση με συγκεκριμένο έγκλημα και τη σχέση αυτού με το συγκεκριμένο άνθρωπο που κατηγορείται γι' αυτό. Όχι μόνο αυτό, αλλά πάνω από όλα βοηθάει στην ελευθέρωση αθώων που άδικα καταδικάστηκαν (όρ. σε Βουτσαρά, «ΝΟΜΙΚΟΣ ΣΥΜΒΟΥΛΟΣ» σε περιοδική έκδοση ΝΟΜΙΚΗΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗΣ έτους 2001, σελ. 268), ήτοι στην αξιοπρέπεια των αθώων. Ενόψει της σπουδαιότητας αυτού του αποδεικτικού μέσου και του σκοπού που γίνεται, αν και μπορεί να αποτελεί επέμβαση σε συνταγματικά κατοχυρωμένα δικαιώματα του ανθρώπου - όρ. άρ. 9Α αλλά και άρ. 2 παρ. 1, 5 παρ. 1, 5, 7 παρ. 2 Συντ/τος - εντούτοις δεν προσκρούει σ' αυτά (όρ. και την έκθεση της Επιστημονικής Υπηρεσίας της Βουλής στο άρ. 5 του νομοσχεδίου που κατέστη νόμος = 2928/2001, σελ. 3), έστω και αν γίνεται χωρίς τη συναίνεση του κατηγορουμένου, και δη όταν την προβλέπει, και δη ρητά, ο νόμος, και δη το άρ. 200Α ΚΠΔ (και εφόσον, εννοείται, γίνεται σύμφωνα με το νόμο αυτό, ο οποίος κρίνεται ότι συνάδει με το Σύνταγμα και τα διεθνή κείμενα), διότι κρίνεται ότι ο σκοπός που επιδιώκεται είναι ανώτερος -υπέρτερος- από τα φερόμενα ως θιγόμενα δικαιώματα του

ανθρώπου [για όλα τα παραπάνω οράτε και Φραγκουλάκη, «Η νομική μεταχείριση των εφαρμογών της βιογενετικής» (2008) σελ. 387) ΕφαΘ 2031/2002 ΠοινΔ 2002, σελ. 1240 και αρχή προσωπικών δεδομένων 15/2001), όπου και αναφορά στη σύσταση R (87)15 της 17.9.87 της Επιτροπής των Υπουργών, την οποία έτσι υιοθετεί. Επίσης και τη ΣΥΣΤΑΣΗ ΝοR (92)1 του Συμβουλίου των Υπουργών της Ευρώπης, την οποία χρησιμοποιεί ως εργαλείο ερμηνείας της ΕυρΣΔΑ το ίδιο το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο- [όρ. περί της εν λόγω ΣΥΣΤΑΣΕΩΣ σε Αλεξιάδη, «ΑΝΑΚΡΙΤΙΚΗ» έκδοση 2003, σελ. 263 επ., ομοίως μελέτη Κ. Σπινέλλη, ΠοινΧρ 2001, σελ. 286 επ. και επίσης τη διακήρυξη UNESCO για τα γενετικά δεδομένα (2008), άρ. 8, 12-όπως και το 8<sup>ο</sup> άρθρο της ΕυρΣΔΑ στα ΠοινΧρ Νθ. σελ. 278 επ, άρθ. 26 της Συμβάσεως ΟΒΙΕΔΟ [: Ν. 2619/1998], άρ. 6 της Συμβάσεως 108/81 του συμβουλίου της Ευρώπης (Ν. 2668/1992). Γενικά δε για το τεστ DNA όρ. μελέτη Γεωργίου (Καθηγητή Βιοχημείας), στην ΠοινΔ έτους 2003, σελ. 679 επ.). Να σημειωθεί εδώ ιδιαίτερα ότι η άνω Σύσταση ΝοR (92)1 του Συμβουλίου των Υπουργών της Ευρώπης για τη χρήση της ανάλυσης του DNA στα πλαίσια του συστήματος της ποινικής δικαιοσύνης αναφέρει στην αρχή 5 ότι η ανάλυση του γενετικού υλικού πρέπει να επιτρέπεται ανεξάρτητα από το βαθμό σοβαρότητας του εγκλήματος. Έτσι και η σύσταση ΝοR (87)15. Στην Ελληνική ποινική νομοθεσία η εξέταση του DNA εισήχθη ως ένα είδος πραγματογνωμοσύνης με το άρ. 200Α ΚΠΔ. Ειδικότερα: Κατά τη διάταξη του άρ. 200Α παρ. 1 ΚΠΔ (το οποίο προστέθηκε το πρώτο με το άρ. 5 Ν. 2928/2001, ΦΕΚ 141 Α727.6.2001), όπως αντικαταστάθηκε με το άρ. 12 παρ. 3α Ν. 3783/2009, ΦΕΚ 136 Α77.8.2009, «Όταν υπάρχουν σοβαρές ενδείξεις ότι ένα πρόσωπο έχει τελέσει κακούργημα ή πλημμέλημα που τιμωρείται με ποινή φυλάκισης τουλάχιστον τριών (3) μηνών, οι διωκτικές αρχές λαμβάνουν υποχρεωτικά γενετικό υλικό για ανάλυση του δεοξυριβονουκλεϊκού οξέος (Deoxyribonucleic Acid - DNA) προς το σκοπό της διαπίστωσης της ταυτότητας του δράστη του εγκλήματος αυτού. Η ανάλυση περιορίζεται αποκλειστικά στα δεδομένα που είναι απολύτως αναγκαία για τη διαπίστωση αυτή και διεξάγεται σε κρατικό ή πανεπιστημιακό εργαστήριο. Την ανάλυση του DNA του κατηγορουμένου δικαιούται να ζητήσει ο ίδιος για την υπεράσπιση του». Προ της άνω αντικαταστάσεως της, η παρ. 1 του άνω άρθρου είχε ως εξής στο κρίσιμο σημείο: «Όταν υπάρχουν σοβαρές ενδείξεις ότι ένα πρόσωπο έχει τελέσει κακούργημα με χρήση βίας ή έγκλημα που στρέφεται κατά της γενετήσιας ελευθερίας ή πράξεις συγκρότησης ή συμμετοχής σε οργάνωση ... το αρμόδιο συμβούλιο μπορεί να διατάξει αναπνοή του δεοξυριβονουκλεϊκού οξέος (Deoxyribonucleic Acid-DNA) προς το σκοπό της διαπίστωσης της ταυτότητας του δράστη του εγκλήματος αυτού...».

Όπως προκύπτει από την διάταξη του ανωτέρω άρθρου, απαραίτητες προϋποθέσεις της δυνητικής εφαρμογής του είναι: α) σοβαρές ενδείξεις περί τελέσεως κακούργηματος με χρήση βίας ή εγκλήματος στρεφόμενου κατά της γενετήσιας ελευθερίας ή πράξεις συγκρότησης ή συμμετοχής σε οργάνωση κατά την παράγραφο 1 του άρθρου 187 ΠΚ και β) η ανάλυση του DNA να γίνει προς διαπίστωση της ταυτότητας του δράστη του εγκλήματος. Η νέα αυτή ρύθμιση δεν

θίγει τον πυρήνα της προσωπικότητας του ατόμου και είναι συνταγματικώς αποδεκτή, καθόσον είναι απολύτως αναγκαία για αντεγκληματικούς σκοπούς, προκειμένου να δοθούν απαντήσεις σε σημαντικό αριθμό ανακριτικών ερωτημάτων που αφορούν την ταυτότητα του δράστη ή του θύματος ως και την τεκμηρίωση της ενοχής ή της αθωότητας του κατηγορουμένου. Το ανωτέρω άρθρο, που έχει ενταχθεί στην ενότητα των άρθρων περί πραγματογνωμοσύνης, επιτρέπει τη λήψη δείγματος από συγκεκριμένο άτομο και την εξέταση βιολογικών υλικών με τη μέθοδο ανάλυσης DNA που είναι μία διεθνώς αποδεκτή μέθοδος, η οποία αποτελεί αποδεικτικό στοιχείο σε όλες τις τεχνολογικά προηγμένες χώρες, την τελευταία διετία. Η ταυτοποίηση γενετικού υλικού με τη μέθοδο ανάλυσης DNA, εκτός του ότι χρησιμοποιείται για την διαλεύκανση ανθρωποκτονιών και άλλων εγκληματικών πράξεων, έχει χρησιμοποιηθεί στα πειστήρια εγκληματικών ενεργειών (κυρίως τρομοκρατικών) σε όλες τις χώρες που διαθέτουν την απαραίτητη τεχνολογία με πολύ θετικά για την έρευνα αποτελέσματα. Πραγματοποιείται δε σε ειδικά εξοπλισμένα εργαστήρια, προκειμένου να εξακριβωθούν ιδιαίτερος σοβαρά εγκλήματα και να δοθούν απαντήσεις σε σημαντικό αριθμό ανακριτικών ερωτημάτων που αφορούν την ταυτότητα του δράστη ως και την τεκμηρίωση της ενοχής ή αθωότητας του κατηγορουμένου. Κατά δε την Εισήγηση με θέμα «Η χρησιμότητα και τα όρια των αναλύσεων DNA στην ποινική δίκη. Ο ρόλος του πραγματογνώμονα στην ερμηνεία των αποτελεσμάτων» στο 7ο Συνέδριο της Ένωσης Ελλήνων Ποινικολόγων με θέμα "Το δικαίωμα υπερασπίσεως στην ποινική δίκη: Όψεις και όρια" (15 & 16 Απριλίου 2016, Πάτρα, Μεγάλο Αμφιθέατρο του Συνεδριακού Κέντρου του Τ.Ε.Ι. Δυτικής Ελλάδος) του ... Διδάκτορα - Γενετιστή, Μοριακού Βιολόγου και Πραγματογνώμονα των Ελληνικών Δικαστικών Αρχών σε Θέματα Ταυτοποίησης Βιολογικού Υλικού και Ανάλυσης D.N.A. Διευθυντής των Διαπιστευμένων Εργαστηρίων Δικανικής Γενετικής DNA «η ανάλυση του DNA μπορεί να μας πληροφορήσει. α) για τον αριθμό των ατόμων από τα οποία προέρχεται το υλικό, αν πρόκειται δηλαδή για ένα ή περισσότερα άτομα β) για το φύλο του ατόμου ή των ατόμων, αν πρόκειται δηλαδή για αρσενικά ή θηλυκά άτομα γ) για το γενετικό προφίλ/αποτύπωμα του ατόμου ή των ατόμων. Η σύγκριση των ευρημάτων με τα γενετικά προφίλ των υπόπτων (δείγματα αναφοράς) μπορεί να μας πληροφορήσει αν πρόκειται πράγματι για τα άτομα αυτά. Από την άλλη, τα αποτελέσματα της ανάλυσης του D.N.A. δεν μπορούν να μας πληροφορήσουν: α) για το χρόνο εναπόθεσης του γενετικού υλικού στα πειστήρια, αν πρόκειται δηλαδή για πρόσφατη ή παλαιότερη εναπόθεση. Χαρακτηριστικό είναι το παράδειγμα ληστείας που συνέβη σε κοσμηματοπωλείο, την οποία χειρίστηκαν οι Πραγματογνώμονες της DNA και στην οποία συλλέχθηκε και εξετάστηκε ως πειστήριο ένα μπουφάν που βρέθηκε στο κατάστημα και φορούσε ένας από τους δράστες. Η ανάλυση του DNA που πραγματοποιήθηκε έδωσε ένα μεικτό γενετικό προφίλ τριών ατόμων. Καθώς μόνο ένα άτομο θα μπορούσε να φοράει το μπουφάν την ώρα της ληστείας, τα άλλα δύο άτομα ενδέχεται να είχαν έρθει σε επαφή με αυτό σε προγενέστερο χρόνο, χωρίς να υπάρχει τρόπος να ταυτοποιηθεί ο πιο πρόσφατος χρήστης. β) για τον τρόπο της εναπόθεσης, αν δηλαδή το άτομο ήρθε σε άμεση επαφή με το πειστήριο ή

αν το γενετικό του υλικό μεταφέρθηκε εκεί από κάποιο άλλο άτομο ή επιφάνεια. Για παράδειγμα, αν ένα άτομο καπνίσει ένα τσιγάρο και στη συνέχεια κάποιος κακόβουλα τρίψει αυτό το τσιγάρο στη λαβή ενός όπλου, τότε το γενετικό υλικό από το τσιγάρο θα μεταφερθεί στη λαβή και τελικά το άτομο που το κάπνισε θα ανιχνευθεί στο όπλο χωρίς να έχει έρθει ποτέ σε επαφή με αυτό.

2ον) για την κρίση του ουσιαστικά βάσιμου της κατηγορίας, τόσο στην προδικασία όσο και στην κύρια διαδικασία υφίσταται διαφορετική διαβάθμιση της αποδεικτικής βεβαιότητας αναφορικά με το θέμα της ενοχής του κατηγορουμένου.

Ετσι για την κίνηση της ποινικής δίωξης (άρθρα 43, 47 Κ.Π.Δ.) όπως και για την έκδοση παραπεμπτικού, για την ενόπιον του ακροατηρίου παραπομπή του κατηγορουμένου, βουλεύματος απαιτούνται «σοβαρές» ενδείξεις (άρθρο 310{1 Κ.Π.Δ.) ή «επαρκείς» (άρθρο 313 Κ.Π.Δ.) ενδείξεις περί του ουσιαστικά βάσιμου της κατηγορίας, περί της ενοχής δηλαδή του κατηγορουμένου έννοιες που είναι ταυτόσημες και αποδίδουν τον όρο «αποχρώσεις» ενδείξεις του αρχικού κειμένου του Κ.Π.Δ. (ιδετε σχετικά Α.Π.(σε Συμβούλιο) 184/2000 Ποιν.Χρον. Ν', σελ. 586 και μελέτη Ν. Λίβου σε Ποιν. Χρον. ΜΕ', σελ. 1103 επ. (1112 επ., υπό στοιχ. Γ.1, «Η δικονομική θέση των καθ' ών υφίστανται υπόνοιες περί τελέσεως εγκλήματος». Εξ' άλλου η αποδεικτική βεβαιότητα στην κυρία διαδικασία, στο ακροατήριο, ταυτίζεται με τις «πλήρεις αποδείξεις» (ιδετε σχετ. Ν. Ανδρουλάκη: «ΘΕΜΕΛΙΩΔΕΙΣ ΕΝΝΟΙΑΙ ΤΗΣ ΠΟΙΝΙΚΗΣ ΔΙΚΗΣ» τ.Α', έκδ. 1972, σελ. 19, Ι. Ζαγκαρόλα «Η παρά της Εισαγγελίας άσκησις των εκ των άρθρων 43 και 47 δικαιωμάτων» σε Ποιν. Χρον. ΚΑ', σελ. 81).

Ως σοβαρές - (επαρκείς) (πρόκειται λεκτέον για ταυτόσημες έννοιες καθόσον αμφότερες αποδίδουν τον συγκεκριμένο εννοιολογικό όρο [αποχρώσεις] στο πρό της μεταγλωττίσεως του κείμενο της διατάξεως του άρθρου 310{1 Κ.Π.Δ.) θεωρούνται οι ενδείξεις όταν πιθανολογούν σοβαρά την ενοχή του κατηγορουμένου όταν, δηλαδή, από το συγκομισθέν κατά την ανάκριση αποδεικτικό υλικό προκύπτει με βεβαιότητα ότι το Δικαστήριο θα πρέπει να επιληφθεί και να υποβάλει στη δοκιμασία της ακροατηρίου διαδικασίας τα πραγματικά περιστατικά στα οποία στηρίζονται οι ενδείξεις. Αντιθέτως, οι ενδείξεις δεν θεωρούνται σοβαρές —αποχρώσεις (επαρκείς) όταν αυτές καθαυτές κρινόμενες, δεν πιθανολογούν σοβαρά την ενοχή του κατηγορουμένου, αμφισβητούνται δηλαδή και κλονίζονται από άλλα αποδεικτικά στοιχεία που είναι επαρκή για να οδηγήσουν το Δικαστήριο στην απαλλαγή του. Λεκτέον ότι, οι «ενδείξεις» για τις οποίες γίνεται λόγος στα άνω άρθρα 310 {1 και 313 Κ.Π.Δ. ανάγονται στην κρίση σχετικά με την ενοχή του κατηγορουμένου για ορισμένο έγκλημα και βεβαίως διαφέρουν από τις ΕΝΔΕΙΞΕΙΣ του άρθρου 178 α' του Κ.Π.Δ. που αποτελούν ΑΠΟΔΕΙΚΤΙΚΑ ΜΕΣΑ, από τα οποία μπορεί να συναχθεί βάσει των κανόνων της λογικής η ύπαρξη ή ανυπαρξία του αποδεικτέου γεγονότος ώστε, η κρίση του Δικαστικού Συμβουλίου σχετικά με την ύπαρξη σοβαρών -

ελαρκών (αποχρωσών) ενδείξεων (υπονοιών) ενοχής του κατηγορουμένου μπορεί να στηρίζεται και οπ, ΕΝΔΕΙΞΕΙΣ - ΑΠΟΔΕΙΚΤΙΚΟ ΜΕΣΟ, τις οποίες το Δικαστικό Συμβούλιο λαμβάνει υπ όψιν και αξιολογεί μαζί με τα λοιπά αποδεικτικά μέσα.

Άλλωστε το Συμβούλιο, υπερβαίνει αρνητικά την παρεχομένη σε αυτό, από τις διατάξεις των άρθρων 309, 310 και 313 του Κ.Π.Δ. εξουσία του, εάν περιορισθεί στον έλεγχο και αξιολόγηση μόνον των στοιχείων που ενισχύουν τις ενδείξεις ή μόνον εκείνων που τις αποδυναμώνουν (Ολομ. Α.Π.(Συμβ,) 9/2001 Ποιν,Δικ. 2001, σελ. 711 Ι. Ζησιάδη «Ποινική Δικονομία» τομ. Β', εκδ. 1977, σελ. 369, 381, 551 επ.). Επομένως οι υπόνοιες ενοχής ή αλλιώς η έλλειψη ΣΟΒΑΡΩΝ - ΕΠΑΡΚΩΝ («αποχρωσών») ενδείξεων, κατά το στάδιο της παραπομπής του κατηγορουμένου στο ακροατήριο επιφέρει την απαλλαγή του. Το συμπέρασμα αυτό, ισχυροποιείται και από την γενικότερη θεώρηση του ΤΕΚΜΗΡΙΟΥ της ΑΘΩΟΤΗΤΟΣ του κατηγορουμένου (άρθρο 6 παρ. 2 της Ευρωπαϊκής Συμβάσεως Προστασίας των Δικαιωμάτων του ανθρώπου και των Θεμελιωδών ελευθεριών «Παν. Καίσαρη «ΚΩΔΙΞ ΠΟΙΝΙΚΗΣ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑΣ» έκδοση 1981, τόμος Α', ΣΕΛ. 433, Ι. Ζησιάδη ΠΟΙΝΙΚΗ ΔΙΚΟΝΟΜΙΑ» τεύχος Β', έκδοση 1977, σελίδες 360, 380, 551). Σύμφωνα με το τεκμήριο αυτό -που ας σημειωθεί έχει περιεχόμενο ευρύτερο σε σχέση με το αξίωμα "in dubio pro" -αμφιβολίες που αναφέρονται στην ύπαρξη των «ελαρκών (αποχρωσών) ενδείξεων» ενοχής οφείλουν να οδηγούν αναλόγως ή στην έκδοση απαλλακτικού βουλεύματος ή, κατά τα προεκτέθεντα, στην έκδοση Διατάξεως Αρχαιοθετήσεως από τον Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών.

Επειδή μετά ταύτα εκτιμάται ότι η αποδοθείσα στον ... κατηγορία αντικειμενικά θεωρούμενη, με βάση την αρχή της κατ' άρθρον 177 του Κ.Π.Δ. ηθικής αποδείξεως δεν παρέχει όρους επαρκείς για μια περαιτέρω σοβαρή ενασχόληση της Δικαστικής Αρχής με την προκειμένη υπόθεση μεν καθόσον κατ' αυτού όχι μόνη η η εύρεση βιολογικού του υλικού στο συγκεκριμένο πειστήριο (γόπα τσιγάρου) τυγχάνει ελεγκτέα και σαφώς δεν είναι πρόσφορη να αποτελέσει επαρκές αποδεικτικό στοιχείο αποδεικτικό της ενοχής εναντίον του, καθόσον ενόψει των προεκτεθέντων ουδόλως ενισχύεται από οιοδήποτε έτερο αποδεικτικό εντεύθεν ουδαμόθεν ως εκ του ότι δεν διαπιστώνεται κάποια σαφής και συγκεκριμένη πιθανότητα ενοχής του κατηγορουμένου εκτιμάται ότι ο ακροαματικός της υποθέσεως έλεγχος δεν είναι αναγκαίος. Πλέον συγκεκριμένα ελλείπουν στην κρινόμενη περίπτωση οι κατά Νόμον ΕΠΑΡΚΕΙΣ (αποχρώσεις ή σοβαρές) ενδείξεις ενοχής του με την συνδρομή των οποίων και μόνον η σε δημοσία δίκη παραπομπή τούτου (κατηγορουμένου).

Εντεύθεν κατ' άρθ. 317- 310 {1 εδάφ. α' Κ.Π.Δ.) το Συμβούλιο ΣΑΣ, να αποφανθεί, όπως μη γίνει κατ' αυτού για προμνησθείσα αξιόποινη πράξη κατηγορία, χωρίς να συντρέχει λόγος, ως εκ του ότι η ποινική δίωξη ασκήθηκε αυτεπαγγέλτως, να περιληφθεί στο Βούλευμά ΣΑΣ διάταξη για τα έξοδα της προκειμένης ποινικής

διαδικασίας τα οποία κατ' άρθ. 581{1 βαρύνουν το Δημόσιο.

Προσθέτως θα πρέπει το Συμβούλιο ΣΑΣ κατά το παρόν διαδικαστικό στάδιο και κατά τους ορισμούς των άρθρων άρθρων 319 παρ. 1 - 318 Κώδ.Ποιν.Δικ. εν συνδ. προς τα άρθ. και 282 {4 -286- 287 {{2Μ του αυτού Κωδικός να διατάξει: α) την κατάργηση του υπ' αριθμ. 30/ 18/26-10-2016 Εντάλματος του Ανακριτή Πρωτοδικών Αμαλιάδος, σε εκτέλεση του οποίου ο άνω κατ/νος διατελεί έκτοτε (26η ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ του έτους 2016), σε προσωρινή κράτηση ευρισκόμενος έγκλειστος στο Κατάστημα Κράτησης Κορυδαλλού ως και β) την απόλυση του από τις φυλακές αν για άλλη αιτία δεν πρέπει να κρατείται.

ΜΕ ΤΙΣ ΣΚΕΨΕΙΣ ΑΥΤΕΣ

Προτείνουμε όπως το Συμβούλιο ΣΑΣ αποφανθεί:

1ον) Να μη γίνει κατηγορία κατά του ..., κατοίκου Βαρθολομιού Ηλείας και ήδη από την ημέρα (26η -10-2016) της απολογίας του προσωρινώς κρατούμενου στο Κατάστημα Κράτησης Κορυδαλλού, δυνάμει και εις εκτέλεσιν του υπ' αριθμ. 30/26-10-2016 Ανακριτικού Εντάλματος για την αξιόποινη πράξη (κακούργημα) της ΔΙΑΚΙΝΗΣΕΩΣ υπό την νομοτυπική μορφή της α) καλλιέργειας β) συγκομιδής γ) αποθηκεύσεως και δ) κατοχής ναρκωτικών ουσιών ( καννάβης) το οποίο προβλέπεται και τιμωρείται κατά τις εν συνδ. διατάξεις των άρθ. 1 παρ. 1 και 2 πιν. Α στοιχείο 6 Ν. 3459/2006, 1 παρ. 1 και 2, 20 παρ. 1 και 2,40, 41 Ν. 4139/2013,45 ΠΚ και φέρεται τελεσθέν υπ' αυτού, από κοινού και εκ συμφώνου ενεργώντας, με έτερα άγνωστα πρόσωπα, σε άγνωστο χρόνο και πάντως . έως την 6π -10-2004 στην ειδική θέση (δασική έκταση) με το τοπωνύμιο «ΚΩΝΣΤΑΝΤΕΪΚΑ», εντός του δημοτικού διαμερίσματος ΛΥΓΓΙΑΣ του Δήμου ΒΑΡΘΟΛΟΜΙΟΥ Ν. Ηλείας

2ον) Να διαταχθεί η κατάργηση του υπέρθεν Εντάλματος Προσωρινής κρατήσεως

3ον) Να απολυθεί, εάν για άλλη νόμιμη αιτία δεν πρέπει κρατείται, από τις φυλακές και τέλος,

4ον) Να επιβληθούν στο Δημόσιο τα δικαστικά έξοδα της προκειμένης διαδικασίας (άρθ. 581 {1 Κ.Π.Δ).

Πάτρα 16η Ιανουαρίου 2017

Ο Εισαγγελέας Εφετών Πατρών

Βασιλική Ε. ΑΡΙΓΥΡΗ

Αντεισαγγελέας Εφετών».

ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ

ΚΑΙ ΣΚΕΦΘΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟ ΝΟΜΟ

Ι. Με την ανωτέρω εισαγγελική πρόταση, παραδεκτά και νόμιμα εισάγεται στο Συμβούλιο αυτό, που είναι καθ' ύλην και κατά τόπο αρμόδιο, η υπό κρίση υπόθεση, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 43 παρ. 2γ Ν.4139/2013, μετά το πέρας της διενεργηθείσης κυρίας ανακρίσεως.

ΙΙ. Κατά του ..., που γεννήθηκε το έτος 1962 στο Βαρθολομιό Ηλείας, κατοίκου ομοίως, ήδη προσωρινά κρατούμενου στο Κατάστημα Κράτησης Κορυδαλλού σε εκτέλεση του υπ' αριθμ. 30/2016 εντάλματος του Ανακριτή Πλημμελειοδικών Αμαλιάδας, ασκήθηκε ποινική δίωξη για διακίνηση υπό την νομοτυπική μορφή ΜΚΕ της α) καλλιέργειας β) συγκομιδής γ) αποθηκεύσεως και δ) κατοχής ναρκωτικών ουσιών (κάνναβης) και από κοινού με έτερα άγνωστα πρόσωπα ήτοι για παράβαση των άρθρων: 1 παρ.1 και 2 πιν. Α στοιχείο 6 Ν.3459/2006, 1 παρ.1 και 2, 20 παρ.1 και 2, 40, 41 Ν. 4139/2013, και 45 Π.Κ.

Για τους λόγους, που αναπτύσσονται και αναλύονται στη παραπάνω εισαγγελική πρόταση και στους οποίους ως νόμιμους και βάσιμους το Συμβούλιο αναφέρεται προς αποφυγή άσκοπων επαναλήψεων (ΟΛΑΠ 1227/1979 ΠοινΧρ Α.253, ΑΠ 1151/06 ΠοινΧρ. 2007/33), πρέπει κατά τα άρθρα 309 παρ.1, 310 παρ.1 του ΚΠΔ:

Α) Να μη γίνει κατηγορία κατά του παραπάνω κατηγορουμένου διακίνηση υπό την νομοτυπική μορφή της α) καλλιέργειας β) συγκομιδής γ) αποθηκεύσεως και δ) κατοχής ναρκωτικών ουσιών (κάνναβης) και από κοινού με έτερα άγνωστα πρόσωπα ήτοι, παράβαση των άρθρων: 1 παρ.1 και 2 πιν. Α στοιχείο 6 Ν.3459/2006, 1 παρ.1 και 2, 20 παρ.1 και 2, 40, 41 Ν.4139/2013, και 45 Π.Κ.

Β) Να καταργηθεί η ισχύς του υπ' αριθμ. 30/2016 εντάλματος προσωρινής κράτησης του Ανακριτή Πλημμελειοδικών Αμαλιάδας.

Γ) Να απολυθεί ο ανωτέρω από τις φυλακές, εάν για άλλη νόμιμη αιτία δεν πρέπει να κρατείται.

Δ) Τα δικαστικά έξοδα να επιβληθούν σε βάρος του Δημοσίου, γιατί η ποινική δίωξη



κινήθηκε αυτεπάγγελτα.

#### ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

I. Αποφαίνεται να μη γίνει κατηγορία σε βάρος του ....., που γεννήθηκε το έτος 1962 στο Βαρθολομίο Ηλείας, κατοίκου ομοίως, ήδη προσωρινά κρατούμενου στο Κατάστημα Κράτησης Κορυδαλλού σε εκτέλεση του υπ' αριθμ. 30/2016 εντάλματος του Ανακριτή Πλημμελειοδικών Αμαλιάδας, για διακίνηση υπό την νομοτυπική μορφή της α) καλλιέργειας, β) συγκομιδής, γ) αποθηκεύσεως και δ) κατοχής ναρκωτικών ουσιών (κάνναβης) και από κοινού με έτερα άγνωστα πρόσωπα, που φέρεται ότι τέλεσε αυτός από κοινού και εκ συμφώνου ενεργώντας, με έτερα άγνωστα πρόσωπα, σε άγνωστο χρόνο και πάντως έως την 06-10-2004 στην ειδική θέση (δασική έκταση) με το τοπωνύμιο «ΚΩΝΣΤΑΝΤΕΪΚΑ», εντός του δημοτικού διαμερίσματος ΛΥΓΙΑΣ του Δήμου ΒΑΡΘΟΛΟΜΙΟΥ Ν. Ηλείας.

II. Καταργεί την ισχύ του υπ' αριθμ. 30/2016 εντάλματος προσωρινής κράτησης του Ανακριτή Πλημμελειοδικών Αμαλιάδας.

III. Διατάσσει την απόλυση του ως άνω από τις φυλακές, εάν για άλλη νόμιμη αιτία δεν πρέπει να κρατείται

IV. Επιβάλλει τα δικαστικά έξοδα σε βάρος του Δημοσίου.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίστηκε στην Πάτρα στις 19 Ιανουαρίου 2017, εκδόθηκε δε στις 19 ιδίου μήνα και έτους.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Ο ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

